

4. Sănătate molipsitoare?

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

4. Sănătate molipsitoare?

Cum Isus ia pe cineva de pe margine

Marcu 1.40-45; Matei 8.1-4; Luca 5.12-16

„Și a venit la El un lepros, rugându-L și îngenunchind înaintea Lui și spunându-I: «Dacă vrei poți să mă curățești»” (Marcu 1.40)

Asistența spirituală este osteneala de a aduce sufletul omenesc în legătură corectă cu Dumnezeu și să-l eliberezi de toate celelalte legături – și din marginalizare și izolare!

Ce întâmplare dramatică! Conform legii iudaice bolnavul acesta trebuia să strige de departe „Necurat! Necurat!”, ca să atenționeze pe alții de o contaminare. Leproșii trebuiau să fie în carantină departe de localități; ei erau excluși de la toate întrunirile sociale, culturale și religioase. Nici un fel de contact, nici un fel de atingere, nici o îmbrățișare, nici un sărut de dragoste, nici o dare de mână, nici o bătaie pe umăr! Nici o vizitare a serviciilor divine în Templul de la Ierusalim sau vizitarea unei sinagogi! Nici o participare la vreuna din sărbătorile iudaice. Nici o sărbătoare în familie. Despărțit de soție și de copii! Și nici o șansă de însănătoșire sau o perspectivă de vindecare! Ce stare lipsită de speranță, ce nenorocire caracteriza situația acestui bolnav!

Însă omul acesta disperat învinge orice timiditate, orice rezerve, da, chiar și prescripțiile poruncilor de curățire. De ce? El a recunoscut că momentul acesta era singura lui șansă: Isus, Mântuitorul lumii, este aici!

Cât de departe se vor duce cei din jur, atunci când acest repudiat se apropie. Nici un contact cu un bolnav nevindecabil! Ei se depărtează de el. De la o îndepărtare sigură privesc cele ce se petrec. Nemaiauzit, ce își permite acesta! Nu ar trebui chemată poliția, ca să protejeze populația! Cât de iresponsabil este acest lepros! Nu a citit el ce se spune în cartea Leviticul 13 despre prescripțiile legii referitoare la lepră?

Dr. Paul Brand, un chirurg englez, care a lucrat într-o casă de leproși, scrie în revista „Entscheidung”:

„Sunt chirurg pentru mâini, care a operat sute de mâini schilodite și le-am făcut utilizabile. Când sunt împreună cu oamenii, trebuie întotdeauna să mă uit mai întâi la mâinile lor. Mâinile spun ceva despre viața pe care o are un om. Eu pot de exemplu după starea unghiilor de la degete și în funcție de eventualele umflături ale mâinilor, cunoaște ce meserie a practicat respectivul. Eu iubesc mâinile. Cât de fericit aș fi dacă aș putea întâlni odată pe Isus Hristos și studia mâinile Lui! Însă, deoarece eu știu din Biblie cum era El, eu pot aproape să pictez aceste mâini, să le simt, să văd schimbările de care au avut parte. Ce-ar fi dacă noi acum L-am urma în gândire prin viața Lui și împreună ne-am uita la mâinile Lui?”

4. Sănătate molipsitoare?

Noi putem și vrem să privim puțin pe Domnul Isus în această întâmplare.

Cum procedează Domnul Isus, cum câștigă El inima?

Acolo unde alți oameni se dau înapoi, Domnul Isus rămâne și permite bolnavului să se apropie. El nu are „temeri de atingere” cu grupele marginalizate și cu cei respinși, cu păcătoși și disprețuiți.

Bolnavul cade în genunchi înaintea lui Isus și prin aceasta arată că el Îl onorează și Îl prețuiește. El Îl crede capabil de orice. Chiar și de ceea ce niciodată nu a avut loc în istoria lui Israel. Numai Naaman, sirianul, a fost vindecat odată de Dumnezeu, și erau puțini „albi [leproși] ca zăpada”, ca de exemplu Maria, sora lui Moise (Numeri 12.10). Aceasta însemna că boala îngrozitoare s-a extins în tot corpul și ea nu mai era contagioasă. Însă cu toate acestea era marcată pentru toată viața.

Ce trebuie să se fi petrecut în bolnav, atunci când s-a apropiat? El știe despre boala lui nevindecabilă, el știe că lui nu-i poate ajuta nici un medic, nici un preot. El știe: În acest caz numai Dumnezeu poate ajuta! Este acest Isus Dumnezeu? Este El Mesia Cel promis?

„Doamne”, se roagă el, „dacă vrei poți să mă curățești!”

Cât de multă credință și încredere absolută rezultă din această rugămintă! Evident el consideră ca premisă că Isus îl poate vindeca; el întreabă numai de voința Lui, nu de ceea ce El poate!

Această rugămintă încrezătoare, care așteaptă totul de la El, Îl mișcă lăuntric pe Domnul nostru, și El reacționează total altfel decât ar face un alt om. Desigur El ar fi putut cu un cuvânt vindeca pe acest lepros, așa cum El a făcut într-un alt caz. El ar fi putut vindeca de la o depărtare de siguranță, așa cum a făcut în cazul celor zece leproși.

Însă ceea ce Domnul nostru face acum îmi arată compasiunea Lui, dragostea Lui, capacitatea Lui de a Se transpune în situația altuia. „Lui Isus I s-a făcut milă de el” (Marcu 1.41). El nu ia în seamă nici un pericol de infectare! El încalcă toate poruncile Legii referitoare la curățire. Prin atingerea leprosului El nu numai S-ar fi infectat cu boala, ci conform Legii S-ar fi murdărit!

În loc să-Și retragă mâna, în loc să se îndepărteze ca toți ceilalți oameni din jurul Lui, El Se pleacă spre bolnav. El Își întinde mâna și degetele Lui se apropie de pielea cojită. ...

Ucenicii privesc cu respirația tăiată această mișcare: „Doamne Isuse, Stăpâne, nu atinge! Tu Te infectezi!” Însă niciunul nu îndrăznește să zică ceva. Știe Stăpânul lor ce face? Cărui pericol Se expune! Iată – degetele Lui ating acum pe bolnav:

„Vreau, fii curățit!”

4. Sănătate molipsitoare?

Cum trebuie această atingere să-l fi făcut pe lepros să tresalte! Cât de mult timp nimeni nu l-a mai atins, cât de mulți ani oamenii l-au ocolit! Și Domnul acesta îl atinge! Cât de bine face această atingere!

Sunt convins că el niciodată nu va fi uitat această atingere! Da, el trăiește faptul că mâinile sensibile ale Domnului Isus au o sănătate „molipsitoare”!

Aceasta nu se găsește niciunde altundeva. Fiecare măr bolnav infectează mere sănătoase. Niciodată invers. Aceasta este o lege a naturii. Însă omul acesta trăiește inversul: boala lui dispare – ea trebuie să dispară dinaintea mâinilor vindecătoare ale acestui Domn. Cu el s-a petrecut ceva care niciodată înainte nu a avut loc: niciodată nu a fost vindecat un lepros, cu excepția cazului în care a avut loc o minune a lui Dumnezeu, cum a fost de exemplu la Naaman. Prin aceasta devine clar pentru toți: Acela, ale cărui mâini au vindecat pe leprosul acesta, poate fi numai Dumnezeu Însuși!

Însă prin aceasta nu s-a terminat încă consilierea spirituală a lui Isus!

Noi am presupune că acum, când bolnavul a fost vindecat, misiunea lui Isus s-a încheiat. Dar nu, aici ea începe de fapt:

„Și, poruncindu-i cu tărie, îndată l-a trimis și i-a zis: «Vezi să nu spui nimănui nimic, ci mergi, arată-te preotului, și adu pentru curățirea ta ceea ce a rânduit Moise, ca mărturie pentru ei.»” (Marcu 1.43-44)

Este aceasta de înțeles? De ce Domnul nostru nu îl cheamă pe acest vindecat fericit în suita Lui, de ce îl trimite la Ierusalim! Nu ar fi fost mai de înțeles dacă El l-ar fi trimis mai întâi acasă la familia lui?

Observăm: Domnul Isus are în atenția consilierii Lui spirituale nu numai pe cel vindecat, ci înainte de toate pe conducătorii spirituali ai poporului. Dorința Lui este ca ei Să-L cunoască pe El, Fiul tâmplarului, ca Mesia și să înțeleagă că El este Fiul lui Dumnezeu. De aceea El îl trimite pe om la preoții din Ierusalim, instanța de sănătate religioasă. Acela pe care ei l-au diagnosticat conform Legii ca lepros și prin aceasta ca necurat, trebuiau să-i ateste vindecarea și curățirea. Procedura era descrisă exact conform cu Leviticul 14. Din aceasta făcea parte un timp de observare atentă din partea preoților și exercitarea anumitor ritualuri de jertfă de animale.

Am putea întreba: De ce Dumnezeu a dat lui Moise aceste prescripții, dacă în toată istoria lui Israel nu există nici o relatare despre o astfel de vindecare? De ce există capitolul 14 în cartea Leviticul?

Rezolvarea este clară: Numai prin vindecarea acestui lepros putea preoția din Ierusalim să afle că aici la omul acesta s-a făcut o minune unică. Ei ar fi putut cunoaște că aceasta trebuie să fi avut loc numai prin Dumnezeu Însuși. Prin aceasta Domnul nostru S-ar fi putut legitima ca Fiul lui Dumnezeu.

4. Sănătate molipsitoare?

Dar se pare că cel vindecat nu împlinește indicațiile Domnului nostru:

„Dar el, ieșind, a început să vestească multe și a răspândit lucrul acesta, încât El nu mai putea să intre pe față în cetate, ci era afară, în locuri pustii; și veneau la El din toate părțile” (Marcu 1.45).

Dar totuși el s-a gândit că face bine, am spune noi. Nu merită laudă faptul că el a povestit cu râvnă și a dat mărturie despre cele întâmplate? Căci aceasta ne dorim, ca vestea despre Isus să fie dusă mai departe, sau?

Observăm aici că Domnul nostru are alte priorități pentru slujba Sa, decât gândesc oamenii. Pe El nu-L interesează în primul rând ca noi să devenim sănătoși și vindecați de boli; pe El Îl interesează ca oamenii să înțeleagă cine este El. El nu a venit ca să facă sănătoși pe toți oamenii (oricât de mult și-ar dori bolnavii să fie vindecați), pe El Îl interesează ca Dumnezeu și planul Său de salvare în Domnul Isus să fie cunoscut și oamenii să devină mântuiți veșnic. Vindecarea sufletului nostru este mai importantă decât vindecarea trupului nostru!

Ce pot eu învăța din aceasta pentru consilierea spirituală?

1. Nu avea nici o frică de contactul cu grupele marginale, de cei disprețuiți și alungați.
2. Ajută tocmai pe acești oameni în necazurile lor, și nu merge la distanță față de ei, chiar dacă alții îi ocolesc pe departe. Ei au nevoie de ajutorul tău. Contactul corporal printr-o atingere încurajatoare este important tocmai pentru oamenii care stau la margine și sunt evitați de alții.
3. Gândește-te, ce stă pe primul loc în cadrul unei consilieri spirituale: bunăstarea omului sau onoarea lui Dumnezeu?
4. Nu întotdeauna mărturia publică este misiunea primordială a celor mântuiți. Deseori trebuie clarificate mai întâi alte lucruri.
5. Ține minte, că Persoana Domnului Isus este întotdeauna subiectul cel mai important și permanent este vorba de onoarea lui Dumnezeu, și nu de persoana mea sau a altor oameni.

Reține: Temerile de atingere împiedică ajutorul efectiv.

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg,

Anul 2011, pag. 45-51.

Titlul original: *Ansteckende Gesundheit?*

Internet: www.wachsen-im-glauben.de